

kell írni a Rektori Tanácsnak. Felelős: Dr. Sárvári János. Határidő: azonnal.

5. Az MgSZH és a MEGOSZ között kötendő együttműködési megállapodás tervezetét az elnökség tagjai megkapják véleményezésre. Felelős: Dr. Sárvári János. Határidő: azonnal.

6. Az erdészeti géptámogatási rendeletben nem került egyértelműen megfogalmazásra, hogy az a 2008. január 1-jétől történő gépbeszerzésekre visszamenőleges hatályú, holott korábban az FVM erre kötelezettséget vállalt. Az illetékes szakállamtiktártól haladéktalanul kérni kell ennek egyértelműsítését. Felelős: Dr. Sárvári János.

7. Megjelent a szakképzési támogatásokkal kapcsolatos rendelet, ami megfelelő akkreditációval rendelkező oktatási helyek vezetésével alakuló konzorciumok számára jelent pályázati lehetőséget. Megvitatás után az elnökség úgy határozott, hogy a három MEGOSZ TSZK a térségükben található felsőfokú oktatási intézményekkel kezdjen tárgyalásokat a konzorciumokban való részvételről és az abban vállalt feladatokról (terem, oktatók, célcsoportok biztosítása).

Budapest, 2008. november 17.

MAGÁN ERDŐTULAJDONOSOK ÉS GAZDÁLKODÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

1021 Budapest, Budakeszi út 91. Tel: 391-4290, fax: 391-4299
e-mail: megosz@mail.datanet.hu web: www.megosz.org

MEGHÍVÓ

a MEGOSZ 2009. évi tisztújító Közgyűlésére

Értesítem, hogy a MEGOSZ tisztújító Közgyűlését az Elnökség 2009. január 13-án (kedden) 10 órára hívja össze az Erdészeti Információs Központ tanácstermében. (1021 Budapest, Budakeszi út 91.).

Napirend:

Elnökségi tagok megválasztása
MEGOSZ Alapszabályának módosítása
Egyebek

Az Elnökség határozatképtelenség esetén a megismételt Közgyűlést azonos napirenddel 2009. január 13-án 10 óra.30 percre hívja össze, azonos helyszínre. A megismételt Közgyűlés a jelenlévők számától függetlenül határozatképes.

A jelen meghívó kézhezvételétől számított 8 napon belül várjuk írásos (levél, fax, e-mail) javaslataikat esetleges újabb napirendi pontokra a MEGOSZ titkárságán.

Budapest, 2008. november 25.

Tagtársi üdvözléssel az Elnökség nevében:

Luzsi József
Elnök

Az erdő, ahogy Szepesi Attila író látja

Hogy mitől erdő az erdő, sosem tudtam magamnak megfogalmazni. Sem a helye, sem a nagysága nem árul el róla semmi lényegeset. Lehet síkságon és hegyek között, város határában vagy vizek partján. Lehet parányi: valami ősvadon vacogó maradéka. De a sok fa még nem elegendő. Ismerek az Alföldön vigasztalan fatömegeket, melyek sosem tudnak erdővé válni. Vannak két-, négy- és százlábú lakóik, de hiányzik belőlük a fényeknek és neszeknek az a játéka, amitől igazán erdővé lehetnének. Mert kell, hogy legyen az erdőben valami fényeken túli sugárzás, ami a neszekkel összefonódik. Ez utóbbiak madárdalból, patakcsobogásból, rovarok percegéséből és szélzúgásból állnak össze - meg még valamiből, ami ennél több. Talán az állandó növekedésnek és elmúlásnak is van valami együttes zenéje: a rügyek fakadásának, meg a kéreg porladásának.

* * *

Az erdőnek középpontja nincs. Ahogy az ember elbarangol benne, mindig úgy érzi, közeledik hozzá, mégis mindig valahol másutt van a törzsek és

lombok elképzelt középpontja, sosem ott, ahol megállunk. Túl egy bokorcsoporton, egy kiugró sziklán, egy patakparti cserjén. Ezért igaz a paradoxon, hogy „A fáktól nem látni az erdőt.” Mert ha az ember továbblép, bekukkant a sziklák és a bokrok mögé, ott sem leli az elképzelt középpontot, az erdő lelkét. Az mindig velünk együtt tovamozdul - nem távolodik, nem is közeledik, de makacsul tartja a maga távolságát. Majdnem itt van és mégsem. Találhat az ember egy vadonban emlékezetes helyeket, melyek a környezetüket meghatározzák - egy-egy mohos követ, barlangkürtőt, medveforma sziklát, vagy avar alól kicsorduló forrást -, de egyik sem középpont. Az erdő középpontja talán épp a kimondhatatlan, ami több, mint a részletek együttese, amit elemezni nem lehet.

* * *

Az erdő rétegei a fények és a hangok minősége szerint háromfélék, de egymástól elválaszthatatlanok. Lenn, a gyökerek között, a zörgő avarban élnek a botló, percegő, zizegő parányok. Feketének és nyálkásak. Ez a mélyvilág, az erdei

inferno. Középen: a fatörzsek és a szem-párok régiója. Itt rejtőztek el a latrok önmaguk előtt, és itt találták meg önmagukat a kegyes remeték. És fenn: a szárnyak világa. A két szélső közt a törzsek rostjai tartják a kapcsolatot; maguk is fényből és árnyból valók. Az évgyűrűkben árad a nedvesség, meg a feloldott sókristályok sokasága. Mindig a mélységből fölfelé, ahol az Ismeretlen Madár lakik, minden erdő legtitkosabb lakója. Mert felismered a vörösbegy hangját, a harkályét, a csúszkát meg a csalóganynét, a szajkó rikácsolását és az ölyvek vijjogását - aztán megszólal egy madár, akit sosem láttál, sosem hallottál még.

* * *

Az erdő: embernél magasabb és mélyebb világ. A pillanat és a mindenkori ősidő. A túlfinomodás és az első vegetáció érdekessége. Neszek és fények. Madách Imre szép szavaival: „illat és mathesis”. Mindez együtt, amit erdőnek lehet mondani.

(Részletek a szerző „Az erdő” c. írásából)

Ref.: **Dobay Pál**